

tí reyða blóðinum

2. Har er páskalliljan við tí gula litinum

3. Og so er það eggíð við tí litla gula hösnaunganum. Og alt hetta er heldur ekki nokur tilvild. Tey hava nakað at gera við ta stillu vikuna, sum vit nú koma til.

Hitt reyða blóðið minni okkum á tær allar fyrstu páskirnar, tí Móses skuldi leiða Israels fólk út aftur úr Egyptalandi. Tá gav sjálvur Gud fólkinum boð um at ofra páskalambið og smyrja blóðið av lambinum upp á durastavin og tvørtæði, so at deyðans eingil skuldi ganga framvið.

Orðið páskir merkir nevnlíga hetta: at ganga framvið. Eisini minni blóðið okkum á ta fyrstu kvøldmáltíðina, hin fyrsta Skírhósadagin, tá Jesus breyt breyðið og drakk víníð saman við lærusveinunum til minnis um líkam og blóð hansara, ta blóðið, sum dagin eftir, nevnlíga Langafríggjadag, skuldi renna úti á Gølgatahegnum, tá hermaðurin stakk spjótið upp undir hjartað á honum at vita, um hann var deyður.

Páskablóman ber boð um liv

Páskablóma hvat vilt tú? spyr sálmaskaldið. Og hann sigur viðari:

*Tá vetraródn er hørð,
sprettur tú úr køldu jørd,
gleðir einans tann, sum
skoðar
og minnist tað, tú boðar
Sprettur so av gulum
beði,
lívið fram á páskaðegi.*

Og so var tað páskareggið, bæði tað av chokolátu

og so tað vit plaga at kóka, seta lit á og rulla við úti á bønnum. Men veitst tú, hví tað akkurát er eggíð, vit taka fram á páskum? Tað er ikki tí at blomman er gul, og at gult er páskaliturin - eins og páskalliljan. Nei, páskareggið ber boð um liv, tað kann fortelja okkum nakað av týðningi í samband við sjálvan Jesus:

Gravhellið og eggjaskalið

Um hana, ið verpur eggíð, hevði fingið loyvi at klakt tað, sloppið at ligið á egginum í friði, so hevði ein dagin brostið fyrri nevi, og ein litil gulur hösnarungi hevði komið út úr tí. Á sama hátt, sum hösnarungin brýtur sær hol á skalið, soleiðis breyt Jesus sær veg út úr gravhelliinum. Eggjaskalið kann ikki um ævir sperra hösnarungan inni. Tá hann er nóg stórir, brestur fyrri nevi, og hann spjálkar út.

Og soleiðis kundi heldur ikki gravhellið halda Jesusi innisperraðan - og hetta, sjálvt um bæði stórir steinar lá fyrri, og allvápnaðir varðmenn stóðu uttan fyrri hellið. Jesus var sterkari enn sjálvur deyðin. Soleiðis ímyndar páskareggið ikki bert gravhellið, men fyrst og fremst liv og vøkstur.

Gud læt Jesus doyggja á krossinum fyrri alt tað skeiva, sum tú og eg gera. Hann - Jesus - hevði sjálvur ongantið gjørt nakað skeivt. Hann var maðrin uttan synd, og tí reis hann eisini upp av deyðum triðja dag - páskamorgun reyða.

Her koma vit so til tað lyftið, hann hevur givið okkum menniskjum, at øll tey, sum trúgva á hann,

skulu reisa aftur av grøvini og búgva saman við honum til ævigar tíðir. Litla Bibli-an, sum vit nevndu í 4ðni, sigur jú:

»Tí at so elskiði Gud heim, at hann gav son sín hin einborna, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann ikki skal glatast, men hava ævigt liv«

Og, tað er heldur ikki av ongum, at nokur av seinastu orðum hansara, áðrenn Jesus gav upp andan sín vóru:

»Tað er fullgjørt«

Dimbuldagavika

Páskahatíðin verður tí til minnis um liðingarsøgu Jesusar. At hann Skírisdag at seinastu kvøldmáltíðina saman við lærusveinunum, at hann langafríggjadag doyði á krossinum, men triðja dag - páskamorgun - reis upp frá deyðum. Henda vika, vit nú koma til, verður eisini nevndi Dimbuldagavika.

Vit søgdu, at vóru eingi jól, ja, so vóru heldur ongar páskir. Nú kunnu vit harafturat siga, at vóru ongar páskir, so var eingin vón fyrri framman, og tí eru páskirnar eisini størsta háttið hjá kristnum fólki.

I tí trúgv, at so er, fara vit at ynskja hvør øðrum einar gleðiligar páskir og góða páskafri.

Síðani lósu næmingar úr liðingarsøgu Jesusar, sungu páskasálmar við undirspæli frá næmingum saman við læraranum Ole Jakob Nielsen.

Síðani fóru næmingarnir heim í páskafri.

Δ

Astrid Breckmann, Bogi Magnussen, Turið Arge og Niels Heðin Gaard Joensen (myndin niðanfry) vóru nakrir av næmingunum, sum lósu úr liðingarsøgu Jesusar í Mariukirkjuni fríggjadagin

Undirspælinum skipar Ole Jakob Nielsen, lærari fyrri

Tá børnini í Sankta Frans skúla eru í kirkju, lesa tey sjálvi inngangs- og útgangsbønina eins og tey lesa úr liðingarsøgu Jesusar. Tey spæla eisini sjálvi undir sálmasonginum.

